

گلابه رئیس خانه صمت از رویه تامین اجتماعی:

قطع ارائه خدمات درمانی به کارگران تنها با یک روز تاخیر بیمه!

رئیس خانه صنعت، معدن و تجارت ایران با انتقاد از نحوه ارائه خدمات تامین اجتماعی به کارگران گفت: با وجود نقش بی بدیل نیروی کار در حفظ تولید، تاخیر حتی یک‌روزه کارفرما در ارسال لیست بیمه، به قطع خدمات درمانی کارگران منجر می‌شود؛ در حالی که امنیت درمانی و بهداشتی نیروی کار باید در هر شرایطی حفظ شود که متأسفانه این اتفاق رقم نخورده است.

به گزارش ایسنا، عبدالوهاب سهل آبادی - رئیس خانه صنعت، معدن و تجارت ایران - در همایش روز ملی صنعت و معدن، با اشاره به مشکلات واحدهای تولیدی در حوزه تامین اجتماعی، انرژی و اجرای بسته‌های حمایتی، اظهار کرد: در جریان جنگ اخیر، دولت و مسئولان تلاش‌های زیادی برای مدیریت شرایط انجام دادند، اما همچنان بخش قابل توجهی از مشکلات واحدهای تولیدی پابرجاست و بسیاری از حمایت‌های وعده داده شده هنوز به مرحله اجرا نرسیده است.

وی با انتقاد از نحوه ارائه خدمات تامین اجتماعی به کارگران گفت: اگر یکی از کارگران واحدهای تولیدی با مشکل درمانی مواجه شود، به محض آنکه کارفرما حتی یک روز در ارائه فهرست بیمه تاخیر داشته باشد، خدمات درمانی و بیمه‌ای او همان لحظه قطع می‌شود؛ در حالی که امنیت درمانی و بهداشتی نیروی کار باید در هر شرایطی حفظ شود که متأسفانه این اتفاق رقم نخورده است.

رئیس خانه صمت با اشاره به مشکلات تامین برق صنایع افزود: سال‌هاست که تامین برق در انحصار وزارت نیرو بوده، اما امروز بخش خصوصی نیز برای حل این مشکل وارد میدان شده و بسیاری از شهرک‌های صنعتی و کارخانه‌ها با سرمایه‌گذاری خود به سمت استفاده از نیروگاه‌ها و پنل‌های خورشیدی حرکت کرده‌اند؛ با این وجود، واحدهای تولیدی همچنان با هزینه‌های سنگین برق روبرو و علاوه بر مبلغ مصرف برق، هزینه‌ها و عوارض متعددی نیز به قبض‌های برق صنایع اضافه شده است؛ به گونه‌ای که در برخی موارد مبلغ نهایی قبض چندین برابر هزینه واقعی برق مصرفی می‌شود و این موضوع در شرایطی که از تاب‌آوری صنعت سخن گفته می‌شود، فشار مضاعفی بر تولیدکنندگان وارد کرده است.

وی تصریح کرد: نمی‌توان از بنگاهی که با مشکلات متعدد دست و پنجه نرم می‌کند انتظار داشت بدون حمایت مؤثر به فعالیت خود ادامه دهد چراکه امروز تولید بجای این صرف مشکلات در جلسات مختلف، نیازمند درمان و حمایت عملی است.

رئیس خانه صمت با اشاره به بسته حمایتی دولت از واحدهای تولیدی آسیب‌دیده از جنگ گفت: با گذشت زمان بسیاری از تصویب بسته حمایتی، هنوز بخش مهمی از این حمایت‌ها به مرحله اجرا نرسیده و متأسفانه از میان صدها کارخانه‌ای که در جریان جنگ آسیب دیدند، هنوز مشخص نیست چه تعداد از آنها توانسته‌اند از حمایت‌های پیش‌بینی‌شده بهره‌مند شوند.

سهل آبادی با انتقاد از استمرار دریافت مالیات و سایر هزینه‌های دولتی از واحدهای تولیدی، افزود: در شرایطی که بسیاری از صنایع به دلیل محدودیت‌های برق امکان تولید ندارند، همچنان مکلف به پرداخت مالیات، مالیات بر ارزش افزوده و جرایم مختلف هستند؛ در حالی که بخش قابل توجهی از این مشکلات خارج از اختیار تولیدکنندگان است و بر آنها تحمیل شده است.

وی اظهار کرد: همواره اعلام شده که از تولید حمایت می‌شود، اما در عمل صنایع کوچک و متوسط که بدنه اصلی تولید کشور را تشکیل می‌دهند، هنوز با مشکلات جدی روبرو هستند و حتی فرصت طرح مستقیم مسائل خود با مسئولان را نیز پیدا نکرده‌اند و انتظار بخش تولید این است که حمایت از صنایع از مرحله شعار و وعده عبور و به تصمیمات اجرایی و اقدامات عملیاتی منجر شود؛ چراکه استمرار فعالیت واحدهای تولیدی در شرایط فعلی، نیازمند کاهش فشارهای مالی، تسهیل مقررات و اجرای واقعی بسته‌های حمایتی است.

جزئیات واگذاری امور اداری به استان‌ها اعلام شد

با ابلاغ بخشنامه جدید سازمان اداری و استخدای کشور، دستگاه‌های اجرایی موظف شدند ضمن بازنگری در شیوه‌ارائه خدمات، زمینه ارائه خدمت در نزدیک‌ترین و پایین‌ترین سطح سازمانی ممکن را فراهم کنند.

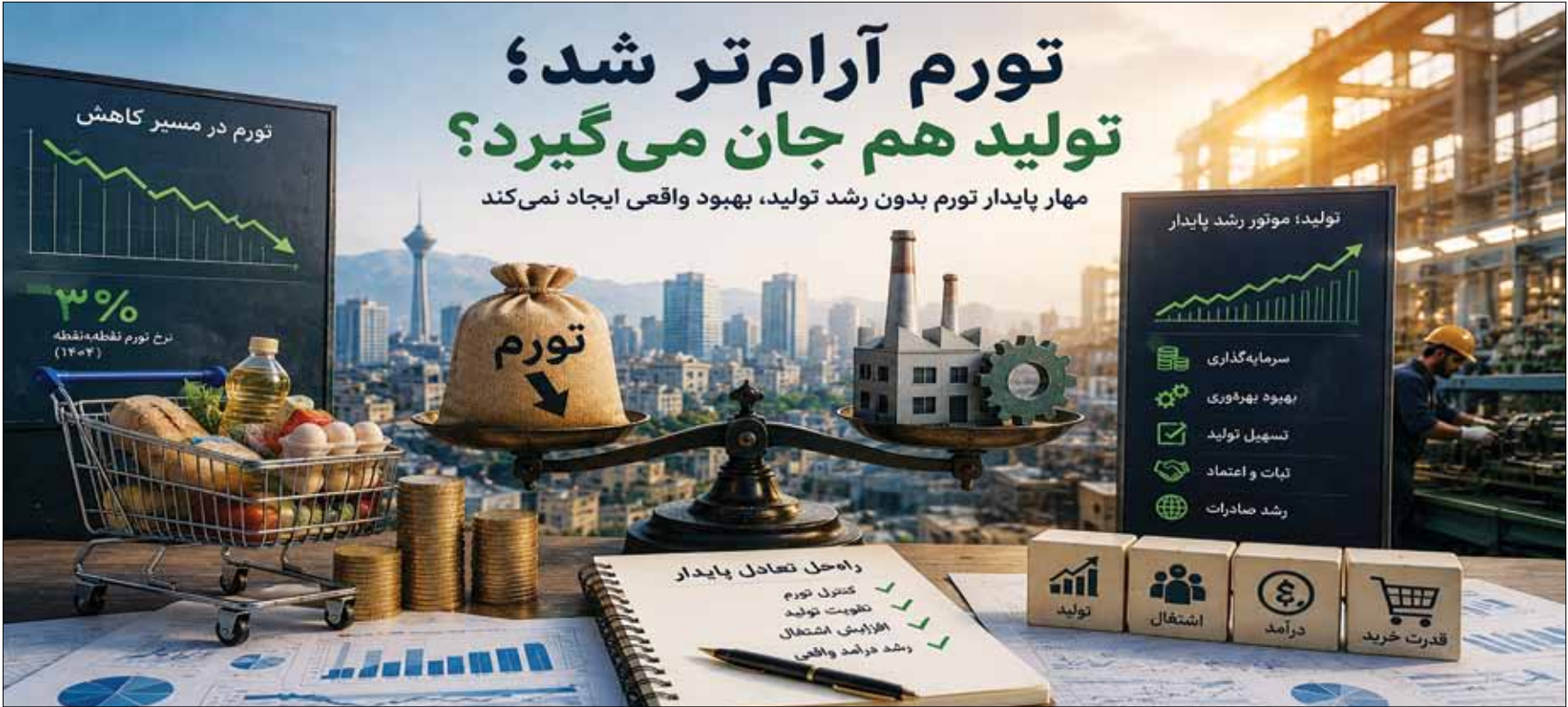
به گزارش ایسنا، در بخشنامه جدید که از سوی علاءالدین رفیع‌زاده - رئیس این سازمان ابلاغ شده، هدف ارتقای کیفیت ارائه خدمات در سطوح نزدیک به مردم و تقویت رویکرد «مردم‌محوری» در نظام اداری است. مهم‌ترین محورهای این بخشنامه به شرح زیر است:

– **واگذاری اختیارات به سطوح استانی، شهرستانی و بخشی**
دستگاه‌های اجرایی مکلف شده‌اند تمامی وظایف و اختیارات قابل تفویض را که مطابق قوانین و مقررات امکان واگذاری آن به استان‌ها، شهرستان‌ها و بخش‌ها وجود دارد، به‌طور کامل اجرا کنند.

– **ممنوعیت ارجاع غیر ضروری امور به ستاد مرکزی**
ارجاع پرونده‌ها، درخواست‌ها و اقداماتی که امکان رسیدگی به آن‌ها در سطوح استانی، شهرستانی یا بخشی وجود دارد، به ستاد مرکزی دستگاه‌ها ممنوع است؛ مگر در مواردی که قانون صراحتاً چنین الزامی را تعیین کرده باشد.

– **ارائه خدمات در پایین‌ترین سطح اداری ممکن**
دستگاه‌های اجرایی موظف‌اند خدمات عمومی را در نزدیک‌ترین واحد سازمانی به مردم ارائه کنند تا از رفت‌وآمدهای غیرضروری و افزایش هزینه‌های اداری برای شهروندان جلوگیری شود.
– **پایش و گزارش‌دهی اجرای تفویض اختیارات**
دستگاه‌ها مکلف شده‌اند گزارش اقدامات انجام‌شده در زمینه اجرای تفویض اختیارات و میزان تحقق مفاد این بخشنامه را ارائه و روند اجرای آن را پایش کنند.

گفتنی است؛ مسئولیت حسن اجرای این بخشنامه بر عهده بالاترین مقام دستگاه اجرایی و مسئولان ذی‌ربط قرار گرفته است. رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور هدف از ابلاغ این بخشنامه را حرکت به سمت دولت چابک، کاهش تمرکزگرایی، تسریع در تصمیم‌گیری و ارائه خدمات اثربخش‌تر به مردم در راستای برنامه های اصلاح نظام اداری دولت چهاردهم عنوان کرده است.

مهار تورم نیز سازگار باشد، زیرا منابع ارزی و عرضه را افزایش می‌دهد. **نرخ ارز و تورم**

نوسان نرخ ارز به‌سرعت بر هزینه واردات و انتظارات تورمی اثر می‌گذارد. کاهش پایدار تورم بدون ثبات نسبی در بازار ارز دشوار است. اما تثبیت مصنوعی نرخ ارز نیز می‌تواند به کاهش رقابت‌پذیری صادرات و افزایش واردات منجر شود. هدف باید کاهش نوسان و ایجاد بازار قابل پیش‌بینی باشد، نه الزاماً ثابت نگه داشتن یک عدد.

انرژی؛ عامل پنهان هزینه تولید

قطع برق و گاز، هزینه تولید را افزایش می‌دهد و عرضه را محدود می‌کند. این محدودیت می‌تواند هم رکود ایجاد کند و هم قیمت‌ها را بالا ببرد.

سرمایه‌گذاری در تولید و انتقال انرژی، اصلاح مصرف و توسعه تجدیدپذیرها، بخشی از برنامه مهار تورم از سمت عرضه است.

سیاست پولی نمی‌تواند کمبود برق را جبران کند.

بهره‌وری؛ حلقه فراموش‌شده

اقتصادی که با منابع بیشتر، تولید کمی ایجاد می‌کند، در برابر تورم آسیب‌پذیرتر است. افزایش بهره‌وری می‌تواند هزینه تولید را کاهش دهد و ظرفیت عرضه را بالا ببرد.

سرمایه‌گذاری در فناوری، آموزش، مدیریت و زیرساخت دیجیتال، مهار تورم را پایدارتر می‌کند. این اقدامات ممکن است اثر فوری نداشته باشند، اما در بلندمدت تعیین‌کننده‌اند.

چه زمانی مردم بهبود را احساس می‌کنند؟

خانوار زمانی کاهش تورم را احساس می‌کند که سرعت رشد قیمت‌ها کمتر شود و درآمد او نیز افزایش یابد. اگر تورم از سطح بسیار بالا به سطح پایین‌تر برسد، اما دستمزد ثابت بماند، فشار معیشتی ادامه خواهد داشت.

به همین دلیل، سیاست موفق فقط نرخ تورم را کاهش نمی‌دهد؛ زمینه رشد بهره‌وری، اشتغال و دستمزد واقعی را نیز فراهم می‌کند.

تجربه اقتصادهای موفق

کشورهایی که تورم را به‌صورت پایدار مهار کرده‌اند، معمولاً مجموعه‌ای از سیاست‌ها را هم‌زمان اجرا کرده‌اند: انضباط بودجه، استقلال نسبی بانک مرکزی، اصلاح نظام بانکی، افزایش رقابت و تقویت تولید.

هیچ‌کدام تنها با افزایش نرخ بهره یا کنترل قیمت موفق نشده‌اند. مهار تورم یک پروژه نهادی است، نه یک تصمیم کوتاه‌مدت.

خطر جشن زود هنگام

کاهش چندماهه تورم می‌تواند نتیجه سیاست درست باشد، اما برای قضاوت نهایی کافی نیست. شوک ارزی، کسری بودجه یا افزایش هزینه انرژی می‌تواند روند را معکوس کند.

سیاست‌گذار باید از اعلام پیروزی زود هنگام پرهیز کند و اصلاحات را ادامه دهد. اعتبار سیاست ضدتورمی از پایداری آن ساخته می‌شود. جمع‌بندی؛ ثبات قیمت باید به رشد متصل شود

مهار تورم برای اقتصاد ایران ضروری است، اما کافی نیست. کاهش سرعت افزایش قیمت‌ها زمانی به رفاه منجر می‌شود که تولید، سرمایه‌گذاری و اشتغال نیز رشد کنند.

سیاست پولی باید با اصلاح بودجه، نظام بانکی، انرژی، محیط کسب‌وکار و تجارت همراه باشد. در غیر این صورت، ممکن است تورم برای مدتی آرام‌تر شود، اما اقتصاد همچنان در رکود بماند. هدف نهایی نباید فقط پایین آوردن یک شاخص باشد. هدف باید ساخت اقتصادی باشد که بتواند با ثبات بیشتر، کالای بیشتری تولید کند، شغل پایدار ایجاد کند و قدرت خرید مردم را افزایش دهد.

رکود تورمی؛ دشوارترین وضعیت

اقتصاد ایران در دوره‌های مختلف هم‌زمان با تورم بالا و رشد ضعیف مواجه بوده است. در چنین شرایطی، سیاست‌گذار با انتخاب دشواری روبه‌رو می‌شود.

سیاست انقباضی می‌تواند تورم را کاهش دهد، اما رکود را تشدید کند. سیاست انبساطی نیز ممکن است تولید را به‌طور موقت تحریک کند، اما تورم را بالا ببرد.

راه‌حل پایدار، اصلاح ساختارهایی است که هم تورم و هم رکود را ایجاد می‌کنند؛ از کسری بودجه و ضعف نظام بانکی گرفته تا ناترازی انرژی، بهره‌وری پایین و ناعلمیانی مقرراتی.

نقش کسری بودجه

اگر دولت هزینه‌های خود را بدون درآمد پایدار افزایش دهد، کسری بودجه شکل می‌گیرد. تأمین این کسری از مسیرهای تورم‌زا می‌تواند تلاش‌های بانک مرکزی را خنثی کند.

مهار تورم بدون اصلاح بودجه دشوار است. دولت باید هزینه‌های غیرضروری را کاهش دهد، نظام مالیاتی را کارآمدتر کند و منابع را به سمت سرمایه‌گذاری مولد هدایت کند.

انضباط پولی بدون انضباط مالی دوام نخواهد داشت.

نظام بانکی و خلق اعتبار

بانک‌ها نقش مهمی در رشد نقدینگی و تأمین مالی تولید دارند. اگر اعتبار به فعالیت‌های غیرمولد یا بنگاه‌های ناسالم اختصاص یابد، هم تورم افزایش می‌یابد و هم منابع از تولید واقعی دور می‌شوند.

اصلاح ترانزنامه بانک‌ها، کنترل اضافه‌برداشت و هدایت اعتبار به پروژه‌های مولد می‌تواند هم‌زمان به ثبات پولی و رشد تولید کمک کند. مسئله فقط حجم اعتبار نیست؛ کیفیت تخصیص آن نیز اهمیت دارد.

تولیدکننده از تورم چه آسیبی می‌بیند؟

در نگاه نخست ممکن است تصور شود تولیدکننده با افزایش قیمت کالا سود می‌برد. اما تورم بالا هزینه مواد اولیه، دستمزد، حمل‌ونقل و سرمایه در گردش را نیز افزایش می‌دهد.

بنگاه نمی‌تواند به‌راحتی برای آینده برنامه‌ریزی کند. قراردادهای کوتاه‌مدت می‌شوند، فروش اعتباری کاهش می‌یابد و سرمایه‌گذاری به تعویق می‌افتد.

بنابراین تولید نیز از ثبات قیمت‌ها سود می‌برد؛ مشروط بر اینکه سیاست مهار تورم، دسترسی آن به اعتبار و بازار را از بین نبرد.

قدرت خرید و تقاضای مؤثر

تولیدکننده برای ادامه فعالیت به مشتری نیاز دارد. اگر سیاست ضدتورمی موجب کاهش شدید قدرت خرید شود، فروش شرکت‌ها افت خواهد کرد.

در چنین شرایطی، حتی ثبات قیمت نیز به رونق منجر نمی‌شود. کالا وجود دارد، اما تقاضای مؤثر کافی نیست.

سیاست اقتصادی باید از کاهش درآمد واقعی خانوار جلوگیری کند و حمایت‌ها را به‌صورت هدفمند به گروه‌های آسیب‌پذیر برساند.

صادرات؛ راهی برای جبران ضعف تقاضای داخلی

اگر بازار داخلی ضعیف باشد، صادرات می‌تواند به تولیدکننده امکان ادامه فعالیت دهد. فروش خارجی درآمد ارزی ایجاد می‌کند و ظرفیت تولید را فعال نگه می‌دارد. اما صادرات به نرخ ارز قابل پیش‌بینی، ثبات مقررات و حمل‌ونقل مناسب نیاز دارد. سیاست‌های متغیر می‌توانند این مسیر را مسدود کنند.

تقویت صادرات بخشی از سیاست ضد رکود است و می‌تواند با هدف

فرصت امروز: کاهش سرعت رشد قیمت‌ها، برای هر اقتصادی خیر مثبتی است. تورم بالا قدرت خرید خانوار را کاهش می‌دهد، برنامه‌ریزی بنگاه را دشوار می‌کند و سرمایه‌گذار را به سمت فعالیت‌های کوتاه‌مدت سوق می‌دهد. بنابراین مهار تورم یکی از مهم‌ترین پیش‌شرط‌های ثبات اقتصادی است.

اما کاهش تورم به‌تنهایی به معنای رونق اقتصاد نیست. ممکن است قیمت‌ها با سرعت کمتری افزایش یابند، اما تولید، سرمایه‌گذاری و اشتغال همچنان ضعیف باقی بمانند. حتی در برخی شرایط، تورم به دلیل کاهش شدید تقاضا و رکود آرام‌تر می‌شود؛ وضعیتی که بهبود رفاه را تضمین نمی‌کند.

پرسش مهم این است که آیا آرام‌تر شدن تورم می‌تواند تولید را نیز تقویت کند یا سیاست‌های ضدتورمی، بدون حمایت از بخش واقعی اقتصاد، به تعمیق رکود منجر خواهند شد؟

کاهش تورم با کاهش قیمت تفاوت دارد

یکی از سوءتفاهم‌های رایج این است که کاهش تورم به معنای ارزان شدن کالاهاست. در واقع، کاهش تورم فقط به این معناست که قیمت‌ها با سرعت کمتری افزایش پیدا می‌کنند.

اگر کالایی در سال گذشته جهش بزرگی داشته باشد و امسال رشد آن کمتر شود، همچنان ممکن است برای خانوار بسیار گران باشد. به همین دلیل، مردم لزوماً کاهش نرخ تورم را بلافاصله در سفره خود احساس نمی‌کنند.

بهبود واقعی زمانی رخ می‌دهد که در کنار کاهش تورم، درآمد واقعی نیز افزایش یابد.

چرا تولید برای مهار پایدار تورم مهم است؟

تورم فقط از سمت پول و تقاضا ایجاد نمی‌شود. افزایش هزینه تولید، کمبود کالا، اختلال در واردات، ناترازی انرژی و ضعف بهره‌وری نیز می‌توانند قیمت‌ها را بالا ببرند.

اگر سیاست‌گذار فقط رشد نقدینگی را محدود کند، اما مشکلات عرضه را حل نکند، فشار تورمی ممکن است پس از مدتی بازگردد. تولید بیشتر و پایدار می‌تواند عرضه کالا و خدمات را افزایش دهد و بخشی از فشار قیمت را کاهش دهد.

کنترل پایدار تورم بدون تقویت سمت عرضه دشوار است.

نرخ بهره؛ ابزار ضروری با هزینه واقعی

بانک مرکزی برای مهار تورم ممکن است نرخ سود را افزایش دهد یا دسترسی به اعتبار را محدود کند. این سیاست می‌تواند تقاضا و رشد نقدینگی را کاهش دهد، اما هزینه تأمین مالی بنگاه‌ها را نیز بالا می‌برد. شرکتی که برای سرمایه در گردش یا خرید تجهیزات به وام نیاز دارد، با افزایش نرخ بهره بهره ممکن است سرمایه‌گذاری خود را متوقف کند. در این صورت، تولید و اشتغال آسیب می‌بینند.

مسئله اصلی، یافتن تعادل میان کنترل تورم و جلوگیری از خفگی بخش تولید است. اعتبار ارزان و بی‌ضابطه تورم‌زاست، اما اعتبار بسیار گران نیز می‌تواند رکود ایجاد کند.

سرمایه‌گذاری قربانی ناعلمیانی

کاهش تورم زمانی به رشد تولید کمک می‌کند که سرمایه‌گذار آن را پایدار بداند. اگر فعال اقتصادی تصور کند کاهش تورم موقتی است و سیاست‌ها ممکن است دوباره تغییر کنند، تصمیم بلندمدت نخواهد گرفت.

سرمایه‌گذاری به افق چندساله نیاز دارد. شرکت باید بتواند هزینه مواد اولیه، نرخ ارز، مالیات و قیمت فروش را تا حدی پیش‌بینی کند. بنابراین ثبات و اعتبار سیاست‌گذاری به اندازه خود نرخ تورم اهمیت دارد.

تمدید مهلت اعتبار کالابرگ خرداد تا ۱۴ مرداد

کالابرگ همه دهک ها افزایش نمی یابد

در پرداخت وجه و تسویه با فروشگاه‌های طرف قرارداد با کالابک توضیح داد: مواردی را داریم که شماره شبایی که داده شده مورد داشته یا در گاه‌های پرداخت با کد ملی فرد همخوانی نداشته است و چنانچه موردی نداشته واریز می شود.

اندایش افزود: با توجه به شرایط کشور سعی می‌کنیم به محض اینکه منابع به دست ما برسد شبانه با فروشگاه‌ها تسویه کنیم. البته معمول بازار این است که جنسی که خرید و فروش می‌شود ۲ تا ۴ هفته تسویه شود یا فرد عمده فروش چک می‌دهد و ما هم رعایت می‌کنیم و لذا با فروشگاه‌های زنجیره‌ای و شرکت‌هایی که چند شعبه در یک استان دارند و همچنین اصنافی که از اول اجرای طرح با ما بودند و سنگ تمام گذاشتند به موقع تسویه می‌کنیم.

وی خاطرنشان کرد:فروشگاه‌هایی هستند که حاضرند تخفیفاتی بدهند با توجه به فراخوانی که به دستگاه‌های پرداخت داده بودیم تمام فروشندگانی که از یک حد بالاتر فروش داشته باشند به صندوق‌های

فروشگاهی تجهیز می‌شوند و نرم‌افزاری روی دستگاه‌های پوز آنها نصب می‌شود تا از طریق بارکدخوان کالاهایی که مردم می‌خرند را ثبت کنند و آن ثبت برای ما شفافیت ایجاد می‌کند تا رصد و پایش کنیم.

اخبار

بازنگری طرح جامع پایانه مرزی باشماق به تصویب رسید

طرح جامع پایانه مرزی سرو و طرح بازنگری پایانه مرزی باشماق در نخستین نشست سال ۱۴۰۵ کارگروه شورای ساماندهی مبادی ورودی و خروجی مجاز زمینی کشور به تأیید اعضای کارگروه رسید.

به گزارش خبرگزاری مهر، نخستین نشست سال ۱۴۰۵ کارگروه شورای ساماندهی مبادی ورودی و خروجی مجاز زمینی کشور با بررسی طرح‌های جامع پایانه‌های مرزی سرو و باشماق و همچنین تصمیم‌گیری درباره تهیه طرح جامع پایانه مرزی کیله سردشت برگزار شد.

بر اساس اعلام وزارت راه و شهرسازی، این نشست امروز (سه‌شنبه، ۳۰ تیر) به ریاست جعفر جمیلی، مدیرکل دفتر تجاری‌سازی و امور تشک‌ل‌های وزارت راه و شهرسازی و با حضور نمایندگان دستگاه‌های اجرایی مرتبط در ساختمان مرکزی این وزارتخانه برگزار شد.

در این نشست، موضوعات مرتبط با توسعه، ساماندهی و ارتقای زیرساخت‌های پایانه‌های مرزی کشور، روند اجرای طرح‌های جامع و رفع موانع موجود در مبادی رسمی زمینی مورد بررسی و تصمیم‌گیری قرار گرفت.

یکی از مهم‌ترین دستورکارهای جلسه، بررسی طرح جامع پایانه مرزی سرو و رسیدگی به موضوع مطرح‌شده از سوی دادستانی کل کشور درباره دلایل کندی تردد در این مرز، به‌ویژه در بخش ورودی و خروجی میان ایران و ترکیه بود.

پس از بررسی گزارش‌های ارائه‌شده، اعضای کارگروه با طرح جامع پایانه مرزی سرو موافقت کردند تا این طرح برای تصویب نهایی در دستور کار شورای ساماندهی مبادی ورودی و خروجی مجاز زمینی کشور قرار گیرد. بر اساس اعلام وزارت راه و شهرسازی، اجرای این طرح می‌تواند بخش قابل توجهی ازغدغه‌های استانداری و سایر مراجع نظارتی را برطرف کند.

در ادامه، درخواست استان آذربایجان غربی برای اجرای طرح جامع پایانه مرزی کیله سردشت مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به انجام مطالعات اولیه، مقرر شد هم‌زمان با پیگیری اخذ موافقت طرف عراقی برای به رسمیت شناختن این مرز از سوی دستگاه دیپلماسی و استانداری آذربایجان غربی، جزئیات تفصیلی طرح جامع این پایانه در نشست آتی کارگروه ارائه شود.

بازنگری طرح جامع پایانه مرزی باشماق نیز از دیگر محورهای این نشست بود که پس از بحث و تبادل نظر اعضا به تصویب رسید. در این بخش، مسائل مرتبط با توسعه زیرساخت‌ها، ساماندهی فضاهای عملیاتی و بهبود خدمات مرزی بررسی شد و مقرر شد اقدامات لازم بر اساس جمع‌بندی‌های کارشناسی ادامه یابد.

خروجی جلسه کارگروه تنظیم بازار پیرامون ۴ قلم لبنیات، سیب زمینی و گوشت

معاون وزیر جهاد کشاورزی گفت: باید از نوسانات شدید قیمت کالاهایی مانند تخم‌مرغ، شیر و سیب‌زمینی جلوگیری کرد تا نه تولیدکننده متضرر شود و نه فشار بیشتری به مصرف‌کننده وارد شود.

به گزارش خبرگزاری مهر، معاونان وزیر جهاد کشاورزی در بیستمین جلسه کارگروه قیمت‌گذاری و تنظیم بازار، بر اجرای کامل مصوبات تنظیم بازار، بررسی کارشناسی سامانه‌های عرضه کالاهای اساسی و تقویت نقش تنظیم‌گری دولت برای کنترل نوسانات بازار تأکید کردند.

بر اساس این گزارش بیستمین جلسه کارگروه قیمت‌گذاری و تنظیم بازار روز سه شنبه ۳۰ تیر ماه در محل وزارت جهاد کشاورزی با حضور معاونین وزیر، نمایندگان سازمان‌ها و موسسات مرتبط و فعالان تشک‌ل‌ها با محوریت تأمین چهار قلم لبنیات دارای قیمت تنظیم بازاری، بررسی سامانه‌های عرضه کالاهای اساسی، بررسی تأمین و بازار سیب زمینی و بررسی تولید و تنظیم بازار گوشت قرمز برگزار شد.

اجرای مصوبات تنظیم بازار نباید معطل بماند

سرپرست معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی در این نشست با تأکید بر ضرورت اجرای مصوبات تنظیم بازار، گفت: اگر مصوبات ابلاغ‌شده اجرا نشوند، فرایند تصمیم‌گیری و مدیریت بازار با مشکل مواجه خواهد شد و اثربخشی تصمیمات از بین می‌رود. محمدرضا طلایی درباره راه‌اندازی سامانه‌های عرضه کالاهای اساسی نیز گفت: اگر قرار است خروجی این سامانه‌ها به تنظیم بازار منجر شود، باید الزامات فنی و قانونی آن به‌طور کامل بررسی شود. هدف از طرح این موضوع، اطلاع‌رسانی و دریافت نظرات کارشناسان و فعالان بخش برای تکمیل سازوکار آن است. وی تأکید کرد: پیشنهادها و دیدگاه‌های استان‌ها باید در کمیته‌های تخصصی بررسی شود تا با رفع نواقص، یک مدل واحد و قابل اجرا در سطح کشور برای مدیریت بازار طراحی و عملیاتی شود.

سامانه‌ها ابزار تأمین مالی هستند، نه راه‌کار اصلی تنظیم بازار
معاون برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی نیز در این نشست، با بیان اینکه سامانه‌ها به‌تنهایی نمی‌توانند بازار را تنظیم کنند، گفت: تنظیم بازار زمانی محقق می‌شود که تعادل میان عرضه و تقاضا برقرار باشد و در صورت نبود کالا، هیچ سامانه‌ای قادر به کنترل بازار نخواهد بود.

اکبر فتحی، ادامه داد: کارکرد اصلی این سامانه‌ها، تأمین مالی زنجیره تولید و رفع کمبود سرمایه در گردش واحدهای تولیدی است؛ به‌گونه‌ای که منابع مالی از انتهای زنجیره مصرف به ابتدای زنجیره تولید منتقل شود.

به گفته وی، این سازوکار می‌تواند به کنترل تورم، کاهش نقدینگی و تقویت تولید کمک کند.

معاون برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی تأکید کرد که برای اجرای این طرح باید چارچوبی شفاف تدوین شود و هیچ انحصاری برای شرکت‌های خاص ایجاد نشود.

وی همچنین گفت: تاکنون هیچ تصمیم اجرایی در این زمینه گرفته نشده و موضوع همچنان در مرحله بررسی کارشناسی و اخذ نظر تشک‌ل‌ها قرار دارد. فتحی بر تقویت نقش تنظیم‌گری وزارت جهاد کشاورزی تأکید کرد و گفت: باید از نوسانات شدید قیمت کالاهایی مانند تخم‌مرغ، شیر و سیب‌زمینی جلوگیری کرد تا نه تولیدکننده متضرر شود و نه فشار بیشتری به مصرف‌کننده وارد شود. فتحی همچنین درباره چهار قلم کالا، یعنی گندم، قیمت‌گذاری، پیشنهاد کرد: درصد مشخصی از تولید واحدهای لبنی به عرضه این محصولات اختصاص یابد تا عرضه آنها به‌صورت مستمر تضمین شود.

اقتصاد پس از بحران؛ بازسازی از کجا باید آغاز شود؟

ایجاد خطوط اعتباری مشخص، ضمانت‌نامه‌های دولتی محدود و صندوق‌های تضمین می‌تواند بخشی از مشکل را حل کند. حمایت باید سریع باشد، زیرا تأخیر چندماهه برای یک بنگاه کوچک ممکن است به معنای از دست دادن کامل بازار باشد.

زیرساخت؛ پایه بازسازی پایدار

هیچ برنامه بازسازی بدون توجه به انرژی، حمل‌ونقل، ارتباطات و نظام بانکی کامل نخواهد بود. بنگاه ممکن است منابع مالی دریافت کند، اما اگر برق، اینترنت، جاده یا سیستم پرداخت پایدار نداشته باشد، قادر به ادامه فعالیت نیست.

سرمایه‌گذاری در زیرساخت باید از حالت پروژه‌های پراکنده خارج شود و بر نقاطی متمرکز شود که بیشترین اثر اقتصادی دارند. برای نمونه، تقویت شبکه برق در مناطق صنعتی، توسعه پایانه‌های صادراتی و افزایش تاب‌آوری مراکز داده می‌تواند هم‌زمان چندین صنعت را تقویت کند. زیرساخت فقط هزینه نیست؛ ظرفیت رشد آینده است.

بخش خصوصی باید شریک باشد

بازسازی اقتصادی با تصمیم‌های صرفاً اداری موفق نمی‌شود. بخش خصوصی اطلاعاتی در اختیار دارد که ممکن است در گزارش‌های دولتی دیده نشود؛ از وضعیت واقعی زنجیره تأمین گرفته تا مشکلات نقدینگی، صادرات و نیروی انسانی.

اتاق‌های بازرگانی، انجمن‌های تخصصی و تشک‌ل‌های تولیدی باید در تعیین اولویت‌ها و ارزیابی نتایج نقش داشته باشند. مشارکت بخش خصوصی نباید فقط به جلسات مشورتی محدود شود؛ باید در طراحی، اجرا و نظارت نیز حضور داشته باشد.

البته این مشارکت به معنای واگذاری منابع بدون کنترل نیست. شفافیت، گزارش‌دهی و مقابله با تعارض منافع باید بخشی از سازوکار باشد.

اعتماد؛ مهم‌تر از تسهیلات

سرمایه‌گذار زمانی وارد پروژه جدید می‌شود که نسبت به آینده اطمینان نسبی داشته باشد. اگر مقررات، نرخ‌ها و سیاست‌های تجاری دائماً تغییر کنند، حتی وام ارزان نیز انگیزه کافی برای سرمایه‌گذاری ایجاد نمی‌کند. اقتصاد پس از بحران بیش از هر زمان دیگری به پیام روشن نیاز دارد؛ اینکه قرارداده‌ها محترم شمرده می‌شوند، تصمیم‌های ناگهانی کاهش می‌یابند و فعال اقتصادی می‌تواند برای چند سال آینده برنامه‌ریزی کند. اعتماد را نمی‌توان با یک بخشنامه ایجاد کرد. این سرمایه از تداوم رفتار سیاست‌گذار ساخته می‌شود.

مالیات و بدهی؛ فرصت تنفس، نه بخشش دائمی

تعویق مالیات، حق بیمه و اقساط بانکی می‌تواند به بنگاه‌ها فرصت تنفس بدهد. اما این حمایت باید هدفمند و زمان‌دار باشد. بخشودگی گسترده ممکن است انضباط مالی را تضعیف کند و میان شرکت‌های خوش‌حساب و بدحساب تبعیض ایجاد کند.

بهتر است حمایت‌ها به حفظ اشتغال، افزایش تولید یا اجرای برنامه بازسازی مشروط شوند. شرکت‌هایی که از منابع عمومی استفاده می‌کنند، باید درباره نحوه مصرف آنها پاسخگو باشند.

صادرات؛ مسیر سریع بازگشت در آمد

افزایش صادرات می‌تواند بخشی از محدودیت منابع داخلی را جبران کند. شرکت صادراتی با ورود ارز و افزایش تولید، هم به خود و هم به اقتصاد کمک می‌کند.

اما صادرکننده برای حفظ بازار خارجی به ثبات مقررات، حمل‌ونقل منظم و امکان تسویه مالی نیاز دارد. هرگونه ممنوعیت ناگهانی یا تغییر در

فرصت امروز؛ اقتصاد پس از عبور از یک بحران بزرگ، معمولاً با دو نیاز هم‌زمان روبرو می‌شود: نخست، جبران خسارت‌های فوری و جلوگیری از تعطیلی بنگاه‌ها؛ دوم، اصلاح ساختارهایی که پیش از بحران نیز آسیب‌پذیر بوده‌اند. تفاوت میان این دو هدف بسیار مهم است. جبران خسارت می‌تواند اقتصاد را به نقطه قبلی بازگرداند، اما بازسازی واقعی باید آن را برای آینده مقاوم‌تر کند.

اقتصاد ایران در چنین شرایطی بیش از هر چیز به تعیین اولویت نیاز دارد. منابع مالی محدودند، ظرفیت اجرایی دولت نامحدود نیست و همه بخش‌ها نیز به یک اندازه آسیب ندیده‌اند. بنابراین نمی‌توان با یک نسخه واحد از همه بنگاه‌ها، صنایع و مناطق حمایت کرد. سیاست‌گذاری باید بر اساس میزان خسارت، اهمیت زنجیره تولید، ظرفیت اشتغال و امکان بازگشت هر بخش انجام شود.

پرسش اصلی این است که بازسازی باید از کجا آغاز شود؛ از پرداخت تسهیلات، سرمایه‌گذاری در زیرساخت، حمایت از مصرف‌کننده یا تقویت بخش خصوصی؟

جبران خسارت با بازسازی تفاوت دارد

پس از هر بحران، نخستین مطالبه بنگاه‌ها دریافت نقدینگی، تعویق مالیات، امهال بدهی و جبران خسارت است. این مطالبات در بسیاری از موارد ضروری‌اند. شرکتی که فروشش متوقف شده یا تجهیزات آسیب دیده، بدون منابع فوری قادر به ادامه فعالیت نیست.

اما اگر تمام سیاست اقتصادی به پرداخت وام و بخشودگی محدود شود، اقتصاد فقط به وضعیت پیشین بازمی‌گردد؛ همان وضعیتی که ممکن است پیش از بحران نیز با ضعف زیرساخت، بهره‌وری پایین و ناطلمیانی مواجه بوده باشد.

بازسازی زمانی معنا پیدا می‌کند که کمک‌های کوتاه‌مدت به تغییرات بلندمدت متصل شوند. برای مثال، تسهیلات به بنگاهی داده شود که تجهیزات خود را نوسازی کند، مصرف انرژی را کاهش دهد یا زنجیره تأمین خود را مقاوم‌تر سازد.

نخستین اولویت؛ حفظ بنگاه‌های سالم

همه بنگاه‌هایی که در بحران با مشکل مواجه می‌شوند، شرایط یکسانی ندارند. برخی پیش از بحران نیز زیان‌ده و بدهکار بوده‌اند و برخی دیگر، بنگاه‌های سالمی هستند که به دلیل یک شوک بیرونی دچار کمبود نقدینگی شده‌اند.

حمایت عمومی و بدون ارزیابی می‌تواند منابع را به سمت شرکت‌هایی ببرد که توان بازگشت ندارند. در مقابل، بنگاه‌های کوچک و سالم ممکن است به دلیل ناتوانی در ارائه وثیقه یا دسترسی محدود به نظام بانکی از دریافت حمایت محروم شوند.

به همین دلیل، سیاست حمایتی باید بر پایه ارزیابی دقیق جریان نقدی، میزان اشتغال، بازار فروش و ظرفیت ادامه فعالیت طراحی شود. هدف اصلی باید جلوگیری از تعطیلی بنگاه‌هایی باشد که با حمایت محدود می‌توانند دوباره تولید کنند.

سرمایه در گردش؛ نیاز فوری تولید

در دوره پس از بحران، بسیاری از کارخانه‌ها و شرکت‌ها برای خرید مواد اولیه، پرداخت دستمزد و راه‌اندازی مجدد فعالیت خود به سرمایه در گردش نیاز دارند. حتی اگر بازار فروش وجود داشته باشد، نبود نقدینگی می‌تواند مانع شروع تولید شود.

بانک‌ها در چنین شرایطی معمولاً ریسک‌گریزتر می‌شوند و ممکن است وثیقه‌های سنگین‌تری مطالبه کنند. این رفتار، دسترسی بنگاه‌های کوچک به اعتبار را دشوارتر می‌کند.

حق مسکن و بن‌خواربار دوباره افزایش می‌یابد؟

۳ مطالبه مزدی روی میز

۲۰۰ هزار تومان است که می‌تواند در جلسات ترمیم مزد شورای عالی کار محل چانه‌زنی شرکای اجتماعی باشد.

در همین راستا، محسن باقری، نماینده کارگران در شورای عالی کار در گفت‌وگو با ایسنا، درباره آخرین خبرها از روند برگزاری جلسه بازنگری مزایای مزدی کارگران توضیح داد: تاکنون دعوت نامه‌ای برای برگزاری جلسه شورای عالی کار در این ماه به دست ما نرسیده است، اما مسلماً این مساله در صورت‌جلسه مصوب شده و لازم‌الاجراست.

وی افزود: سال گذشته وزارت اقتصاد در جلسات اعلام کرد که از بهمن ماه تورم نزولی خواهد شد، در حالی که ما تأکید داشتیم افزایش نرخ ارز تأثیر خود را در خرداد ماه ۱۴۰۵ نشان خواهد داد و اکنون شاهد تورم حدود ۱۴۰ درصدی در حوزه خوراک‌ها هستیم. از طرفی قرار بود مبلغ کالابرگ اضافه شود که این کار هم انجام نشد در حالی که وعده افزایش مبلغ کالابرگ در اردیبهشت ماه داده شد و امروز شاهد افت ارزش کالابرگ هستیم. به گفته نماینده کارگران در شورای عالی کار؛ قرار بود دولت از محل آزادسازی نرخ ارز، با بالا بردن نرخ تسعیر درآمدهایی به دست آورد که آن را به عنوان منبع کالابرگ درنظر بگیرد زیرا نرخ ارز در ابتدا ۳۸ هزار تومان ولی اکنون ۱۱۲ هزار دلار شده است و دولت می‌تواند از محل افزایش نرخ ارز مبلغ کالابرگ را زیاد کند.

ولی‌الله صالحی، کارشناس حوزه کار نیز در گفت‌وگو با ایسنا، در این باره معتقد است: گفت‌وگو‌ها درباره بازنگری مزایا در جریان است ولی پیش از برگزاری هرگونه جلسه باید هزینه‌های سبد معیشت بررسی و تهیه شود و وضعیت نرخ تورم به طور دقیق مورد محاسبه و آنالیز قرار گیرد.

آن طور که این کارشناس حوزه کار می‌گوید: پیش‌نیاز تشکیل جلسه ترمیم و بازنگری مزایای مزد، برگزاری کمیته فنی مزد است که وظیفه بررسی هزینه سبد معیشت را برعهده دارد. پس از آنکه این کمیته به شکل سه جانبه شکل گرفت و کار بررسی را انجام داد، رقم هزینه سبد معیشت

فقط نظر از حق تاهل و حق مسکن، شورای عالی کار اسفند ماه سال گذشته درخصوص بن‌ خواربار کارگران به عنوان یکی دیگر از مزایای جانبی مزد مصوب‌های نداشت. در حال حاضر مبلغ بن خواربار ۲ میلیون و

خبرنامه

نسخه وزیر صمت برای اقتصاد؛ تولید در اولویت همه سیاست‌ها

ادامه از صفحه اول

وزیر صمت با بیان اینکه عظمت برخی شخصیت‌ها با گذر زمان بیشتر آشکار می‌شود، تصریح کرد: باور دارم امروز نیز با چنین شرایطی روبه‌رو هستیم و هرچه زمان می‌گذرد، آثار اندیشه‌ها و مسیر ترسیم‌شده از سوی رهبر شهید بیشتر نمایان می‌شود و مقاومتی که ملت ایران در برابر دشمنان از خود نشان داد و ایستادگی در برابر قدرت‌هایی که بسیاری تصور می‌کردند ایران توان مقابله با آنها را ندارد، نتیجه همین روحیه خودباوری بود.

اتابک با اشاره به مدیریت کشور در جریان جنگ اخیر اظهار کرد: در آن روزها، رئیس‌جمهور به صورت مستمر در وزارت صنعت، معدن و تجارت حضور داشتند و در بسیاری از موارد حتی با فاصله کمتر از ۲۴ ساعت جلسات و بازدیدهای متعددی انجام می‌شد و هدایت، هماهنگی و تصمیم‌گیری‌های لازم برای مدیریت شرایط، به صورت مستقیم دنبال و همین همراهی، نقش مهمی در عبور کشور از شرایط سخت داشت.

وی افزود: مراسم تشییع باشکوه رهبری شهید نیز نشان داد مردم در همه سطوح قدردان خدمات و زحمات ایشان هستند و این حضور گسترده، بیانگر درک عمیق جامعه از نقش رهبر شهید در عزت و اقتدار کشور بوده موضوعی که آثار آن نه تنها در تاریخ ایران بلکه در تاریخ جهان ماندگار خواهد شد. وزیر صمت گفت: هدف دشمنان تنها حمله نظامی نبود، بلکه آنها به دنبال از بین بردن امید، اراده ملی، تجزیه کشور و نابودی ایران بودند، اما ملت ایران با اقتدار در برابر این اهداف ایستاد و امروز جایگاه جمهوری اسلامی ایران در عرصه بین‌المللی نسبت به قبل از جنگ، ارتقا یافته و کشور در موقعیتی بسیار بالاتر و مقتدرتر قرار دارد.

اتابک اظهار کرد: در دوره‌های محدودیت، ارزش تصمیمات اقتصادی بیش از هر زمان دیگری نمایان می‌شود و هرچه تصمیمات سریع‌تر، دقیق‌تر و به‌موقع اتخاذ شوند، آثار آنها بر عملکرد اقتصادی کشور و افزایش توان ملی نیز سریع‌تر خواهد بود و در مقابل، اگر در چنین شرایطی تصمیمات با تاخیر یا بی‌توجهی اتخاذ شوند، خسارت‌های آن چندین برابر شرایط عادی خواهد بود.

وی گفت: رئیس‌جمهور از نخستین روزهای آغاز به کار دولت، بر گفت‌وگو، وفای و همدلی تأکید داشتند و معتمد همین نگاه در دوران جنگ و اتفاقات اخیر، نتایج خود را به خوبی نشان داد.

سکندار وزارت صمت با تأکید بر اینکه تولید امروز دیگر موضوع یک بخش یا یک دستگاه اجرایی نیست، تصریح کرد: امروز همه کسانی که دل در گرو ایران دارند باید حفظ تولید را وظیفه خود بدانند. تولید دیگر یک موضوع بخشی نیست، بلکه مسئله‌ای ملی است و همه دستگاه‌ها باید در جهت حفظ و تدوام آن حرکت کنند.

وی افزود: موضوعات مهمی همچون سیاست‌های ارزی، تجاری، پولی، تأمین اجتماعی و سایر تصمیمات اقتصادی، همگی باید در خدمت استمرار تولید قرار گیرند و اگر وفاق لازم برای حمایت از تولید وجود داشته باشد، بسیاری از مشکلات اقتصادی کشور نیز قابل مدیریت خواهد بود.

وزیر صمت خاطر‌نشان کرد: طی سال‌های گذشته همواره از حمایت از تولید سخن گفته شد، اما امروز بیش از هر زمان دیگری کیفیت تصمیمات اقتصادی بر وضعیت تولید اثر گذا است و باید این موضوع در همه سطوح مورد توجه قرار گیرد و مصوبه مربوط به اختصاص ۷۰۰ هزار میلیارد تومان برای حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط، اقدامی مهم در این مسیر است و بر اساس آمارهای موجود، بخش قابل توجهی از این حمایت‌ها در حال هدایت به سمت بنگاه‌های کوچک است و امیدواریم هرچه سریع‌تر اجرایی شود تا بخشی از مشکلات مربوط به کمبود سرمایه در گردش واحدهای تولیدی برطرف شود. اتابک تأکید کرد: امروز باید تولید را گلوگاه اقتدار کشور بدانیم؛ همان‌گونه که تنگه هرمز یکی از مسیرهای راهبردی حفظ منافع ملی محسوب می‌شود، تولید نیز مسیر اصلی اقتدار اقتصادی کشور است و باید با همین نگاه از آن حمایت شود. وی افزود: از همه کارآفرینان، تولیدکنندگان، کارگران و متخصصانی که در این دوره در کنار کشور ایستادند و اجازه ندادند فعالیت‌های تولیدی متوقف شود، صمیمانه قدردانی می‌کنم و آیندگان درباره عملکرد همه ما در این روزهای سخت قضاوت خواهند کرد؛ روزهایی که اتفاقات کم‌سابقه‌ای را پشت سر گذاشتیم و همراهی و حضور مستمر رئیس‌جمهوری نیز دلگرمی بزرگی برای مجموعه دولت و بخش تولید بود. وزیر صمت در پایان گفت: امیدواریم فعالان بخش صنعت و معدن با انگیزهای بیشتر و جایگاهی مستحکم‌تر مسیر توسعه و پیشرفت کشور را ادامه دهند.

معاملات حامل‌های انرژی در بازار سرمایه ایران آنلاین شد

یک مقام مسئول با اشاره به توسعه زیرساخت‌های معاملات برخط در بورس انرژی گفت: یکی از مطالبات اصلی فعالان بازارهای بورس انرژی ایران، فراهم شدن امکان انجام معاملات برخط حامل‌های انرژی است.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از سازمان بورس، مصطفی زنگی‌آبادی مدیر بازرسی، نظارت و امور اعضای بورس انرژی ایران، با اشاره به توسعه زیرساخت‌های معاملات برخط (آنلاین) در این بورس، گفت: یکی از مطالبات و دغدغه‌های اصلی فعالان بازارهای بورس انرژی ایران، فراهم شدن امکان انجام معاملات برخط حامل‌های انرژی است؛ از همین رو بورس انرژی ایران با هدف ارتقای کیفیت خدمات معاملاتی، تغییر رویکرد از فرآیند سنتی اخذ سفارش به سیستم‌های برخط را در دستور کار قرار داده است. با بیان این‌که با استقرار زیرساخت‌های معاملات برخط(آنلاین)، علاوه بر افزایش سرعت و دقت در ثبت سفارش‌ها و انجام معاملات، نقش واسطه‌های معاملاتی در فرآیند اخذ سفارش کم‌رنگ‌تر می‌شود، اعلام کرد: فعالان بازار می‌توانند به‌صورت مستقیم و از طریق دسترسی برخط خود نسبت به انجام معاملات اقدام کنند. مدیر بازرسی، نظارت و امور اعضای بورس انرژی ایران با تأکید بر آثار مثبت این تحول در افزایش شفافیت بازار تأکید کرد: برخط‌سازی فرآیند اخذ سفارش و انجام معاملات، زمینه بروز تضاد منافع و احتمال سوءاستفاده از کدهای معاملاتی یا دارایی مشتربان را به حداقل می‌رساند، علاوه بر این از هرگونه استفاده احتمالی از دارایی یا یک معاملاتی مشتربان به نفع اشخاص دیگر جلوگیری می‌کند.

زنگی‌آبادی ادامه داد: بر همین اساس بورس انرژی ایران در سال ۱۴۰۴ با هم‌کاری شرکت مدیریت فناوری بورس تهران، پروژه توسعه زیرساخت معاملات برخط را اجرایی کرد که نتیجه آن، ایجاد امکان انجام معاملات برخط برق از بهمن پارسال بود.

مدیر بازرسی، نظارت و امور اعضای بورس انرژی ایران گفت: از زمان راه‌اندازی این خدمت تاکنون، نزدیک به ۱۰ درصد از معاملات بازار برق بورس انرژی ایران به‌صورت برخط انجام شده که بیانگر استقبال فعالان بازار از این شیوه نوین معاملاتی و حرکت بازار به سمت هوشمندسازی فرآیندهای معاملاتی است.

۵۰۰ هزار تومان برای یک سطل ماست ۱۸۰۰ گرمی؛ رقمی معادل حدود ۹۰ درصد دستمزد روزانه یک کارگر روزمزد که روزانه ۵۵۴ هزار تومان درآمد دارد. چنین قیمتی فقط به معنای گران‌تر شدن یک محصول نیست؛ بلکه بسیاری از خانوارها را ناچار می‌کند میان حفظ آن در سبد خرید، انتخاب نمونه‌ای ارزان‌تر یا حذف آن از سبد مصرف، یکی را انتخاب کنند. به گزارش ایسنا، افزایش قیمت کالاهای پر مصرف، طی سال‌های اخیر به یکی از نمودهای ملموس کاهش قدرت خرید خانوارها تبدیل شده است. اما آ یا واکنش مصرف‌کنندگان به افزایش قیمت، همیشه حذف یک کالا از سبد خرید است یا پیش از آن، تغییرات دیگری در الگوی مصرف رخ می‌دهد؟ تجربه سال‌های اخیر نشان می‌دهد پاسخ، دست‌کم در بسیاری از موارد، منفی است. حذف کالا معمولاً آخرین مرحله است؛ پیش از آن، مصرف‌کننده تلاش می‌کند با تغییر برند، انتخاب بسته‌بندی کوچک‌تر، خرید کالاهای اقتصادی‌تر یا جایگزین کردن محصولی ارزان‌تر، همچنان آن کالا را در سبد مصرف خود حفظ کند. این رفتار در ادبیات اقتصاد با عنوان «اثر جانشینی» شناخته می‌شود؛ مفهومی که توضیح می‌دهد مصرف‌کننده در مواجهه با افزایش قیمت، تا جای ممکن به جای حذف کامل یک کالا، نمونه‌ای ارزان‌تر را انتخاب می‌کند.

دکتر مرتضی افقه، اقتصاددان، نیز در گفت‌وگو با ایسنا همین الگو را تشریح می‌کند و می‌گوید: «اگر کالای مورد نیاز، جانشین داشته باشد مردم مقاومت می‌کنند و کالای جانشین را پیدا می‌کنند. یعنی اگر مثلاً من قبلاً گوشت می‌خریدم، حالا ممکن است با یک کالای جایگزین مثل سویا، هزینه‌ام را مدیریت کنم، هرچند کیفیت پایین‌تری داشته باشد. در مرحله اول کالاهای کاملاً حذف نمی‌شوند؛ تا جایی که ممکن باشد، مردم جانشین‌های ارزان‌تر پیدا می‌کنند. ماست شاید کیفیت

تورم چگونه انتخاب‌های طبقه متوسط را کوچک کرد؟

پایین‌تر داشته باشد، ولی باز هم ماست است؛ البته بعضی کالاهای مثل گوشت و سویا قابل مقایسه نیستند و گوشت جانشین کاملی ندارد، اما مردم ناچارند انتخاب‌هایشان را حفظ کنند.»

تورم اما تنها برندها را تغییر نمی‌دهد؛ الگوی مصرف را نیز دگرگون می‌کند.

مرتضی افقه در این باره می‌گوید: «معمولاً وقتی تورم بالا می‌رود و قدرت خرید کم می‌شود، الگوی مصرف افراد کاملاً تغییر می‌کند. نه تنها در سبد غذایی، بلکه هرچه درآمد یا قدرت خرید کمتر شود، کالاهای غیرضروری حذف می‌شوند و سهم هزینه مواد غذایی از کل هزینه‌ها بیشتر می‌شود. اگر این روند ادامه پیدا کند، طبیعتاً آن دسته از مواد غذایی که ارزش بالاتری دارند و افراد توان خریدشان را ندارند، جایگزین می‌شوند.»

افقه نسبت به پیامدهای بلندمدت این روند هشدار می‌دهد و می‌گوید: «برای هر انسانی از هر طبقه‌ای، اولین نیاز، زنده ماندن است. برای زنده ماندن، یک سری مواد غذایی مشخص و حداقلی لازم است که معمولاً سازمان‌های بهداشتی مشخص می‌کنند و آن حداقل‌ها در طول روز باید تأمین شود. با افزایش قیمت‌ها و کاهش دسترسی به این حداقلی‌ها در طبقات متوسط و به‌خصوص پایین، تبعات آن بر سلامت و کیفیت زندگی افراد خود را نشان می‌دهد.

هر چند سازمان جهانی بهداشت و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد، در توصیه‌های تغذیه‌ای خود صرفاً بر دریافت کالری تأکید نمی‌کنند، بلکه دسترسی مستمر به یک رژیم غذایی سالم، متنوع و حاوی پروتئین، ریزمغذی‌ها، ویتامین‌ها و مواد معدنی را لازمه حفظ سلامت می‌دانند، اما زمانی که قدرت خرید کاهش پیدا می‌کند، نخستین تغییر معمولاً از همین تنوع غذایی آغاز می‌شود.

این اقتصاددان، با بیان اینکه تغییرات ناشی از تورم تنها به انتخاب

افت ۲۵ درصدی قیمت حبوبات در بنکداری

این قیمت‌ها نشان می‌دهد موج کاهش قیمت هنوز در همه حلقه‌های بازار به یک اندازه حرکت نکرده است. برای نمونه، نخود بسته‌بندی‌شده در بررسی میدانی، کیلویی حدود ۵۰۰ هزار تومان قیمت داشت؛ در حالی که نرخ عمده‌فروشی آن بین ۱۲۵ تا ۱۶۵ هزار تومان اعلام شده است. لوبیا قرمز بسته‌بندی‌شده نیز کیلویی ۵۱۱ تا ۵۳۳ هزار تومان عرضه می‌شد؛ قیمتی که بیش از دو برابر نرخ ۲۰۰ تا ۲۲۰ هزار تومانی اعلام‌شده در بنکداری‌هاست. البته تفاوت کیفیتی، برند، زمان خرید موجودی، هزینه پاک‌کردن و سورت، بسته‌بندی، حمل‌ونقل و حاشیه سود شبکه توزیع در این فاصله موثر است، اما بزرگی اختلاف نشان می‌دهد کاهش قیمت عمده‌فروشی هنوز به‌طور کامل به مصرف‌کننده منتقل نشده است.

کنگروی در این باره معتقد است در صورت رعایت سود قانونی، قیمت کالاهای فله‌ای باید با حدود ۱۵ درصد افزایش به دست مصرف‌کننده برسد. در محصولات بسته‌بندی‌شده نیز مجموع هزینه‌های بسته‌بندی، حمل‌ونقل، کارمزد و دیگر هزینه‌های جانبی می‌تواند قیمت نهایی را حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد افزایش دهد؛ با این حال فاصله مشاهده‌شده در برخی اقلام، بیش از این میزان است.

چرا قیمت بسته‌بندی دیرتر پایین می‌آید؟

به گفته فعالان این حوزه؛ یکی از دلایل این وضعیت می‌تواند وجود کالاهایی باشد که پیش‌تر و با قیمت بالاتر وارد شبکه فروش شده‌اند. فروشگاه‌ها و شرکت‌های بسته‌بندی تا زمانی که موجودی قبلی خود را به فروش نرسانند، قیمت محصولات را متناسب با افت بازار عمده‌فروشی اصلاح نمی‌کنند.

از سوی دیگر، قیمت درج‌شده روی بسته‌بندی معمولاً فقط تابع بهای حبوبات خام نیست و هزینه‌هایی مانند سورت و پاک‌سازی، پرت محصول، مواد بسته‌بندی، دستمزد، انبارداری، حمل، بازاریابی و سهم شبکه توزیع را نیز در بر می‌گیرد. با این حال، تداوم کاهش قیمت در مبدأ و افزایش رقابت میان عرضه‌کنندگان می‌تواند در

کالاهای ارزان‌تر محدود نمی‌شود، می‌گوید افزایش هزینه‌ها توان خانوارها برای نگهداری و نوسازی دارایی‌هایشان را نیز تحت تأثیر قرار داده است؛ او توضیح می‌دهد: «اکنون ما در طبقه متوسط، با توجه به تورم، با پدیده «ثروتمندان فقیر» مواجهیم. یعنی افرادی که خانه معمولی و خودروی معمولی دارند، ولی آنقدر قیمت‌ها بالا رفته که اگر مثلاً ماشین‌شان خراب شود، دیگر توان تعمیر آن را ندارند. یا خانه دارند، اما اگر تعمیر نیاز داشته باشد، به راحتی نمی‌توانند آن را تعمیر کنند. این پدیده جدیدی است که در پی سرعت افزایش تورم ایجاد شده.»

اقتصاددانان معتقدند ادامه تورم می‌تواند مرحله‌ای فراتر از «اثر جانشینی» را رقم بزند؛ مرحله‌ای که در آن خانوار دیگر میان دو برند یا دو کالا انتخاب نمی‌کند، بلکه ناچار می‌شود بخشی از مصرف خود را کاهش دهد یا برخی اقلام را به‌طور کامل از سبد غذایی حذف کند.

آنچه امروز در تغییر سبد مصرفی خانوارها دیده می‌شود، نتیجه یک روند کوتاه‌مدت نیست. تورم دو رقمی بالای ۲۰ درصد که طی چند دهه گذشته به تدریج بخش‌هایی از سبد معیشت خانوارها را تغییر داده، اکنون به مرحله‌ای رسیده که نه فقط انتخاب کالاهای، بلکه توان برنامه‌ریزی اقتصادی خانوارها حتی برای یک یا دو سال آینده را نیز تحت تأثیر قرار داده است. هرچند در مقاطع مختلف، عوامل بیرونی مانند تحریم‌ها و اکنون جنگ به‌عنوان بخشی از عوامل افزایش قیمت‌ها مطرح شده‌اند، اما تداوم تورم‌های بالا، بیش از هر چیز به مجموعه‌ای از سیاست‌های اقتصادی، نحوه مدیریت متغیرهای کلان و تصمیم‌های اثرگذار حاکمیت بر بازارها بازمی‌گردد؛ سیاست‌هایی که در صورت اصلاح نشدن، می‌توانند هر سال بخش دیگری از قدرت خرید، کیفیت مصرف و رفاه خانوارها را کاهش دهند.

افت ۲۵ درصدی قیمت حبوبات در بنکداری

هفته‌های آینده زمینه اصلاح قیمت‌های مصرف‌کننده را فراهم کند. **افزایش عرضه، قیمت تمام شده را کاهش داد؟**

کاهش اخیر قیمت‌ها در شرایطی اتفاق افتاده که داوود لہجی، رئیس انجمن حبوبات ایران، پیش‌تر در حاشیه نمایشگاه آگروفود از احتمال افزایش تولید داخلی و کنترل قیمت تمام‌شده سخن گفته بود. به گفته وی، حدود ۷۰ درصد حبوبات مورد نیاز کشور از تولید داخلی و نزدیک به ۳۰ درصد از طریق واردات تأمین می‌شود. شرایط مناسب بارندگی و افزایش احتمالی برداشت می‌تواند عرضه داخلی را تقویت و فشار هزینه‌ای بازار را کاهش دهد. وی همچنین تأکید کرده بود که با وجود رشد نرخ ارز و افزایش هزینه‌های تولید، حمل‌ونقل و واردات، بازار با کسری عرضه روبه‌رو نیست.

کاهش ۲۰ تا ۲۵ درصدی اخیر را می‌توان نخستین نشانه نمایان‌شدن این افزایش عرضه در بازار عمده‌فروشی دانست؛ هرچند انتقال آن به خرده‌فروشی نیازمند زمان و نظارت بر شبکه توزیع است. در کنار مسئله قیمت، کاهش قدرت خرید و رکود بازار، مصرف حبوبات را نیز تحت فشار قرار داده است. برآورد انجمن حبوبات نشان می‌دهد میزان مصرف یا نیاز سالانه کشور حدود یک میلیون تن و سرانه مصرف هر ایرانی بین ۹ تا ۱۰ کیلوگرم است؛ در حالی که میانگین جهانی حدود ۱۲ تا ۱۳ کیلوگرم برآورد می‌شود.

تداوم روند کاهش‌ی قیمت حبوبات به چند عامل تحقق پیش‌بینی تولید داخلی، عرضه به‌موقع محصول جدید، ثبات شرایط ارزی، تسهیل ثبت سفارش و واردات اقلامی مانند عدس و برخی انواع لوبیا و همچنین انتقال کاهش قیمت از عمده‌فروشی به شبکه خرده‌فروشی وابسته است. اکنون وفور کالا و نزدیک‌شدن فصل برداشت، دو علامت مثبت برای بازار به شمار می‌روند. اگر عرضه محصول جدید بدون وقفه انجام شود و فروشگاه‌ها نیز قیمت موجودی‌های تازه را بر پایه نرخ‌های جدید تنظیم کنند، می‌توان انتظار داشت کاهش قیمت به‌تدریج از بنکداری‌ها به قفسه فروشگاه‌ها برسد.

